

Hodnocení: 3 body - není to špatné, ale to nedorozumění ohledně etnometodologie (které se týkalo tentokrát skoro všech prací) jste prostě dotáhl o kousek dál, než bylo nutné, a tudíž jste o kousek víc „schoval“ či potlačil ten hlavní Lynchův argument, o který šlo

Vágnér David UČO - 64094

Příprava 2

Lynch, Michael (2000): *Against reflexivity as an academic virtue and source of privileged knowledge. Theory, Culture & Society*, 17 (3): 26-54

Alternativní název: Reflexivní obsese, aneb když reflexivita hypertrofuje

Lynch se v úvodu tohoto textu věnuje různým formám reflexivity, čímž poukazuje především na skutečnost, že reflexivitu nelze pojímat jako jednotný koncept, ale že v sociálních vědách existuje vícero reflexivit. Společným jmenovatelem různých reflexivit je ovšem schopnost zpětného pohledu v tvorbě poznávání. Detailněji se následně věnuje dvěma formám a to reflexivitě radikální a reflexivitě etnometodologické. Na konceptu reflexivity v její radikální podobě ukazuje, jak se vymezuje vůči jiným formám reflexivity, tak vůči snahám o objektivní poznání. Tím si dle Lynche přisuzuje určitou vědeckou nadřazenost, činící tak ze sebe jediný správný vědecký přístup. To znamená také, že se vymezuje vůči přístupům, které považuje za nereflexivní. Na etnometodologické verzi reflexivity však Lynch ukazuje, jak je v tomto konceptu reflexivita vnitřně přítomna. Každé lidské jednání je v etnometodologickém přístupu reflexivní a v takovém pohledu nereflexivní být nelze. Pro Lynche to také znamená, že je bezúčelné snažit se reflexivní přístupy vzájemně hodnotit, dle míry své „reflexivnosti“.